

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om en lovgivning vedrørende produktsikkerhed.

Af Lissa Mathiasen (S) m.fl.
(Fremsat 13/11 86).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Som min forgænger gav udtryk for under førstebehandlingen af det forrige beslutningsforslag om en lovgivning vedrørende produktsikkerhed, er jeg naturligvis også interesseret i at medvirke til, at farlige produkter ikke markedsføres, og at der ikke opstår ulykker i forbindelse med forbrugernes anvendelse af forskellige produkter.

Forslagsstillerne begrundet bl.a. deres forslag med, at behovet for en generel lovgivning om produktsikkerhed ikke er blevet mindre, siden Industriministeriets arbejdsgruppe afgav betænkning om produktsikkerhed i 1981.

Forslagsstillerne siger, at udviklingen og en række konkrete sager har vist, at behovet er blevet endnu større, hvorfor arbejdsgruppens forslag også må gøres mere omfattende.

Nu er det sådan, at vi i henseende til de problemer, vi diskuterer her, ikke befinder os på et fuldstændig ureguleret område. Som det også er blevet fremhævet i den tidligere debat, eksisterer der rent faktisk i dag en ret omfattende speciallovgivning, der hjemler

mulighed for produktsikkerhedsforebyggende foranstaltninger, ligesom også markedsføringsloven i en vis udstrækning giver mulighed for at gå ind også på dette område.

Når nu forslagsstillerne siger, at der siden 1981 har vist sig et stort behov for en generel produktsikkerhedslovgivning, så må jeg stille mig selv det spørgsmål, hvor dokumentationen er for dette behov. Jeg er nemlig helt enig i, at det må være afgørende, hvis der skal tages et lovgivningsinitiativ inden for dette område, at der også dokumenteres et reelt behov herfor.

Under behandlingen af den forrige folketingsbeslutning blev det understreget, at Industriministeriet nøje følger udviklingen inden for dette område, også fordi forbrugeren i dag udsættes for og kommer i forbindelse med et langt større udvalg af produkter, end man tidligere gjorde. Dette indebærer, at der stilles større krav til forbrugernes bevidsthed og opmærksomhed vedrørende produktsikkerhed.

Jeg vil derfor gerne redegøre for, hvad der er sket inden for dette område siden 1985.

Sidste gang et lignende forslag blev behandlet her i Tinget, sagde min forgænger, at det i forbindelse med forbrugerombudsmandens administration af de internationale registreringssystemer var blevet pålagt forbrugerombudsmanden nøje at vurdere, om der skulle foreligge tilfælde, hvor der måtte være behov for at gribe ind ud fra en produktsikkerhedsbetragtning, men hvor der ikke hverken i speciallovgivningen eller i markedsføringsloven er fornøden hjemmel til dette.

Jeg har siden modtaget kvartalsmæssige indberetninger fra forbrugerombudsmanden om administrationen af registreringssystemerne. Af disse indberetninger fremgår det, at der hverken på speciallovgivningsområdet eller inden for forbrugerombudsmandens eget område har manglet den fornødne hjemmel til at behandle de sager, der er opstået på baggrund af de modtagne registreringer.

Forbrugerombudsmanden vurderer til stadighed de internationale notifikationssystemer. Særligt om EFs notifikationssystem kan jeg oplyse, at EFs forbrugerministre på et rådsmøde den 29. oktober i år har tiltrådt et oplæg om en styrkelse af EF-notifikationssystemet. I dette oplæg lægger man vægt på, at forbrugerorganisationerne løbende inddrages i arbejdet gennem en periodisk orientering